

PÅSKEN

JESUS

OCH
DE DÖDAS
UPSTÅNDELSE

Vesa Annaka

Påskan, Jesus och de dödas uppståndelse

Kalmar 2021

Påsen, Jesus och de dödas uppståndelse
Copyright © 2021 Vesa Annala

Den kristna församlingens "högtider"

Den kristna kyrkan firar under det s.k. kyrkoåret flera högtider som jul, påsk, pingst osv. Varför? Julen påminner oss om Jesus födelse, påsken om Jesus död och uppståndelse, pingstdagen är den kristna kyrkans födelsedag osv. I denna lilla skrift kommer jag att diskutera påskens betydelse för den kristna kyrkans existens.

Det mest centrala i den kristna tron är tron på Jesus uppståndelse från de döda för ca 2000 år sedan. Utan Jesus uppståndelse skulle den kristna kyrkan aldrig ha blivit till! Men kan man verkligen i vår 'upplysta' tid ta tron på Jesus uppståndelse på allvar? Låt oss se på evidensen. Utöver Jesus uppståndelse tar jag också upp frågan om de dödas uppståndelse och försöker förklara vad man menar med det.

Till läsaren

Texten innehåller många bibelhänvisningar och citat, och jag rekommenderar läsaren att ta fram en Bibel och leta upp texterna där. För att poängtera uppståndelseans centrala betydelse i Nya testamentet har jag förklarat en del främmande ord (grekiska, Nya testamentets originalspråk).

Tre svar på en fråga

Liv och död, tid och evighet. Dessa fyra begrepp är för oss människor mycket centrala men också mycket svårt fångade. En av de mest centrala frågor som människan har funderat över är: finns det liv efter döden? Till denna fråga har man traditionellt gett tre olika svar: Det första svaret utgår från naturalismen och är nekande. Det finns inget liv efter döden. Livet är ett fenomen som uppstod spontant i livlös materia. Livet är ett tillfälligt fenomen. Livet är naturens eget påhitt och är en del av dess naturliga förlopp. Därför kan man inte tänka sig något liv efter döden. Detta är det vetenskapliga svaret.

Naturligtvis betyder detta att livet inte heller kan ha någon mening. I det långa loppet slutar ju allting i döden. Betraktat i det stora hela, i den kosmiska dimensionen, har inte heller kosmos eller universum någon mening. I en avlägsen framtid, 100 miljarder år i framtiden, dör också universum i en termodynamisk värmedöd.

Det andra svaret — och den andra ytterligheten - är att påstå och tro att det inte finns någon död. Människan är till sitt väsen odödlig. Detta svar finns i en mängd olika variationer. En av dem är den österländska idén om reinkarnation (själavandring, som den ibland också kallas).

En variant av odödlighet är tron på själens odödlighet; kroppen dör men själen eller personligheten, "jaget", lever vidare. I det kristna sammanhanget förknippas själens framtida tillstånd och existens med frälsningen. De frälsta själarna går i döden till paradiset eller till Gud, medan de icke-frälsta själarna hamnar i helvetet. Det tredje svaret är de dödas uppståndelse. Detta är naturligtvis det nytestamentliga svaret på livet efter döden och jag ska försöka förklara denna ståndpunkt här nedan. Men först några kommentarer till de två första svaren.

Som kristen kan man naturligtvis inte hålla med materialismens förnekelse att livet är totalt meningslöst och slutar vid döden. Materialismens svar är falskt. Det utgår ifrån en viss natur- och verklighetsuppfattning som i sig är falsk: förnekar Guds existens och framhäver en naturalistisk och materialistisk livsåskådning. Ateism och materialism är i grunden falsk och den mest destruktiva tankemönster mänskligheten har hittat på

Det andra svaret, människans naturliga odödlighet, måste också betraktas som falskt. Också den är en mänsklig skapelse, ett önsketänkande för att slippa dödens oundviklighet. Också denna idé bygger på en falsk natursyn eller snarare en falsk människosyn. I människan antas finnas någonting gudomligt, någonting odödligt. Så som Gud/gudar är odödliga till naturen så är också människan.

Denna idé skapar svåra problem inom den kristna varianten — att de avlidna och icke-frälsta fördöms till en evig plåga i helvetet. Hur skulle en kärleksfull Gud/Kristus bli så grotesk — nästan värre

än djävulen — när han skulle låta människor plågas av djävulska smärtor i all evighet.

Detta är inte heller en biblisk syn på människan och hennes framtid. Som skapad av Gud är människan i likhet med allt annat skapat förgänglig. Hennes liv är som en "skugga" (Job 8:9). Få är människans dagar på jorden (Ps. 90:12). David bad Gud hjälpa honom "förstå hur förgänglig han är (Ps. 39:5). Människan är dödlig (Job 36:25).

För sitt liv är människan helt beroende av Gud, medan Gud allena är odödlig (1 Tim. 6:16). Det enda alternativet värt namnet är uppståndelsen från de döda. Men kan man verkligen på ett seriöst sätt tala om uppståndelsen på det 20:e århundradet? Detta är mm frågeställning här.

Den traditionella kristna tron

Alla som har någorlunda kännedom om den kristna tron vet att vi firar påsk som en åminnelsehögtid för händelserna i Jerusalem för snart 2000 år sedan. Den kortaste bekännelseformeln av den kristna tron som den kristna kyrkan har använt är den s.k. apostoliska trosbekännelsen.

Vi tror på Gud Fader allsmäktig, himmelens och jordens skapare.

Vi tror ock på Jesus Kristus, hans enfödde Son, vår Herre, vilken är avlad av den helige Anden, född av jungfru Mana, pinad under Pontius Pilatus, korsfäst, död och begravnen, nederstigen till dödsriket, på tredje dagen uppstånden igen från de döda, uppstigen till himmelen, sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida, därifrån igenkommande till att döma levande och döda.

Vi tror ock på den helige Ande, en allmännelig kyrka, de heligas samfund, syndernas förlåtelse, de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

Denna bekännelse säger att den kristna kyrkan tror att Gud finns. Denne Gud är skaparen av allting. Gud har en Son, en enfödde Son, Jesus Kristus. Son föddes genom ett mirakel, genom den Heliga Anden av jungfrun Maria.

Vidare säger man att Jesus dog under Pontius Pilatus tid. M.a.o. placerar man Jesus in i ett historiskt sammanhang. (Pontius Pilatus levde i Palestina och var landshövding i Juden mellan åren 26-36 e.Kr. Man vet inte när han föddes men troligen begick han självmord någon gång mellan åren 37-41).

Vi vet alltså att Jesus döms till döden av Pilatus någon gång under 26-36 e.Kr. Av Lukasevangeliet 3:1 vet vi att Jesus börjar sin verksamhet under kejsare Tiberius femtonde år, någon gång mellan åren 26-28. (Tiberius var kejsare under åren 14 – 37) Enligt evangelierna omfattar Jesus verksamhet ca 3 år. Han dör år 30 eller kanske 31.

Så långt är det klart och så långt kan både troende och icketroende vara överens att trosbekännelsens ord om Jesus som historisk person är helt korrekta. Trosbekännelsen förmedlar oss historiskt pålitliga fakta. Men sedan kommer det revolutionerande: "på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda, uppstigen till himmelen..." "

Är denna beskrivning av Jesus uppståndelse av samma sorts återgivning av historiska fakta som beskrivningen av Jesus lidande och död? Det är detta jag vill försöka reda ut här.

De nytestamentliga fakta för Jesus uppståndelse

Alla evangelister nämner Jesus uppståndelse (Matt. 26:32; Mark. 14:28; Luk. 18:33; Joh. 2:22). Apostlagärningarna nämner Jesus uppståndelse flera gånger om (Apg. 2:24; 10:41; 13:34; 17:3; 26:23). Paulus nämner den i flera av sina brev (Rom. 6:9; 1 Kor. 2 Kor. 5:15; Ef. 1:20; Fil. 3:10; Kol. 3:1; 1 Thess. 4:14; 2 Tim. 2:8). Aposteln Petrus och Hebreerbrevet nämner Jesus uppståndelse (1 Petr. 1:3, Hebr. 13:20) Hos Jakob är uppståndelsen underförstådd (Jak. 2: 1 "förhålligade herre Jesus Kristus"). Det samma gäller Judas brev. Judas talar om Jesus pressetiska herravälde och hans åstundande tillkommelse (verserna 4 och 21).

Uppenbarelseboken talar direkt om Jesus som levande efter sin död, 1:18; 2:8; 5:9.

Dessa texter gör det ytterst klart att Nya testamentet har en mycket enhetlig syn på Jesus uppståndelse. Nästa fråga vi ställer gäller Jesus uppståndelses natur.

Jesus uppståndelses natur

När man läser noggrant uppståndelseberättelserna i evangelierna finner man ganska snart att Jesus uppståndelse var kroppens uppståndelse, men av en helt annan karaktär eller natur än de övriga uppväckande av de döda i Nya testamentet (och GT för den delen).

När Jesus uppväckte Jairos dotter (Matt. 9:18-19, 23-25; Luk. 8:41-42, 49-55), en änkas son (Luk. 7:11-15) och Lasaros (Joh. 11: 17-44) handlade det om en kroppens återupplivande till samma liv dessa döda hade levt tidigare. I alla dessa berättelser sägs hur de döda får fysisk hjälp vid uppväckandet. Berättelsen om Lasaros är särskilt belysande. När Lasaros kommer ut ur graven behöver han hjälp för att bli av med alla bindlar han hade blivit inlindad i (Joh. 11:44).

Alla dessa tre återkommer till samma fysiska, biologiska och sociala liv de hade levt tidigare.

När vi sedan läser berättelserna om Jesus uppståndelse finner vi flera detaljer som visar att Jesus uppståndelse måste ha varit av

en helt annan natur. För det första lämnar Jesus graven medan stenen som stänger till graven fortfarande är på sin plats (jfr Mark. 16:3-6; Matt. 28:2-6).

När kvinnorna kommer till graven för att smörja Jesus kropp möts de av, enligt Lukas, "två män" (Luk. 24:4), enligt Markusevangeliet, av "en ung man" (Mark. 16:5), och enligt Matteusevangeliet av "Herrens ängel" (Matt. 28:2). Denne har rullat bort stenen för att kvinnorna kan gå in i graven och se att Jesus inte längre är där! Vad har hänt? Jo, Jesus har lämnat graven i sin kropp, genom att bara försvinna. Han går inte i sin kropp genom stenen. Han bara gå ut ur graven. Jesus har blivit förvandlad från denna fysiska tillvaro till sin härlighets kropp.

Hos Johannes finner vi ytterligare stöd för detta. När Petrus springer till graven finner han bindlarna ligga orörda där Jesus hade legat (Joh. 20:6, se också Luk. 24:12). Jesus kropp har bara försvunnit utan att lämna några tecken på bindlarna! Här ser vi att Jesus uppståndelse är inte bara kroppens återupplivande utan dess förvandling från vår fysiska och lagbundna tillvaro till en annan tillvaro fri från materians begränsningar. När Jesus uppstår från de döda går han alltså inte genom stenen ut utan bara försvinner.

Denna tolkning får stöd av de tillfällen Jesus visar sig för sina lärjungar. Lukas berättar hur Jesus bara "försvinner" ur de två lärjungarnas åsyn i Emmaus (Apg. 24:31). Lite senare berättar han hur Jesus stod plötsligt mitt ibland lärjungarna (24:36). Jesus bara försvinner och lika plötsligt visar han sig bara. Han "går" ingenstans. Han har makten att förvandla sin kropp från osynlig till synlig. Naturligtvis kan ingen säga någonting om den osynliga kroppen och dess natur. Yttrycket som Nya testamentet använder är ordet "härlighet".

Tidigare hade Petrus, Johannes och Jakob fått se Jesus i hans "härlighet" på härlighetens berg (Luk. 9:32). Jesus hade förvandlats inför lärjungarnas ögon så att hans ansikte och kläder "blev vita och lysande" (v. 29).

Enligt evangeliernas vittnesbörd kan vi säga att Jesus uppståndelse inte var kroppens uppståndelse till fysiskt, normalt liv, utan

snarare personens uppståndelse och förvandling till ett andligt liv. Det är också denna syn Paulus har om Jesus uppståndelse i 1 Kor. 15. Först bekräftar han evangeliernas och Apostlagärningarnas uppfattning att Jesus uppstått bokstavligen i sin kropp (v. 4, 20), men Jesus uppståndelse är en uppståndelse till andligt liv (v. 44). Jesus är den "siste Adam" som "blev en ande som ger liv" (v. 45). Jesus är "den andra människan som kom från himlen" (v. 47).

Den himmelske Adam kom in i vår fysiska värld för att bli ett med oss. I sin uppståndelse förvandlades den jordiska människan Jesus tillbaka till den himmelska härligheten han hade före sitt människoblivande (se Joh. 17:5).

Paulus talar om denna härlighet på flera ställen (se t.ex. 2 Kor. 3:17-18; 4:4-6; Rom. 6:4; 1 Kor. 2:8; Kol. 1:27; 3:4; 2 Thess. 2: 14; 1 Tim. 3: 16; jfr också Hebr. 2:7,9; 1 Petr. 1:11).

Vår slutsats om Jesus uppståndelse blir då följande: Jesus uppståndelse var bokstavligen kroppens uppståndelse men inte till en fysisk av naturlagarna bunden verklighet utan en uppståndelseförvandling till ett andligt liv, fritt från den materiella världens bundenhet och begränsningar. Detta är oerhört viktigt att vara klar över. Jesus uppstod ju till ett evigt liv, till ett oförgängligt och oförstörbart liv. Döden och förgängligheten (= den materiella världen) har ingen makt över honom längre (Hebr. 7:16). Genom hans död och uppståndelse har också mänskligheten fått del av "liv och oförgänglighet" (2 Tim. 1:10).

Men hur uppstod tron på Jesus uppståndelse om ingen har bevitnat Jesus uppståndelse? Vi såg ju i vår analys ovan att Jesus uppstod någon gång före kvinnornas ankomst till graven. Vi vet vidare att Jesus hade uppstått före ängeln rullade bort stenen från graven. Men när exakt uppstod Jesus, vet ingen!

Hur kom det sig att de första kristna blev så Övertygade om Jesus bokstavligen uppståndelse om ingen hade sett den — alltså själva uppståndelsen?

När vi läser evangelierna så upptäcker vi ganska snart att änglarnas vittnesbörd vid graven inte skapade tro på Jesus uppståndelse (Mark. 16:8; Matt. 28:8; Luk. 24:22-23). Det faktum att

graven var tom skapade inte tron på Jesus uppståndelse; den tomma graven skapade snarare bara förvåning och förvirring!

Enligt Matteus lämnade kvinnorna graven "fyllda av bävan" (28:8). Markus säger att kvinnorna var "darrande och utom sig" (16:8) och enligt Lukas blev kvinnorna "förskräckta" av det som hände vid graven (24:5).

Petrus och Johannes trodde inte heller på Jesus uppståndelse genom att se den tomma graven. Lukas berättar hur Petrus var "full av förundran" när han såg den tomma graven (24: 12). Johannes berättar hur Petrus och den andra lärjungen springer till graven, tittar in och ser bindlarna ligga där. De tror på kvinnornas berättelse att någon har "flyttat bort" Jesus (Joh. 20:2). Sedan tillägger Johannes: "Annu hade de nämligen inte förstått skriftens ord att han måste uppstå från de döda" (vers 9).

Vi kan alltså sammanfatta här att varken änglarnas vittnesbörd eller den tomma graven får lärjungarna att tro på Jesus uppståndelse. Uppståndelsetrons grund är: Jesus lever!

Hur kom det sig att lärjungarna blev så säkra på att Jesus lever? Den enda förklaringen som återstår är att Jesus visar sig för lärjungarna! Han visar sig livslevande för dem. Detta är det som skapar tron på uppståndelsen fakticitet.

Något oerhört händer med lärjungarnas liv, någonting som skapar tron på Jesus uppståndelse. Och detta någonting var ingenting annat än Jesus personliga uppvisande av sig själv till lärjungar, Matteus skriver: "När de fick se honom där föll de ner och hyllade honom..." (Matt. 28: 17). Markus skriver: "När Jesus hade uppstått på morgonen efter sabbaten, visade han sig först för Maria... Därefter visade han sig i annan skepnad för två av dem medan de var på väg ut på landet... Sedan visade han sig också för de elva och han förebrådde dem deras otro och halsstarrighet, då de inte hade trott på dem som sett honom uppstånden." (Mark. 16:9, 12, 14) Lukas skriver: "Herren har VERKLIGEN BLIVIT UPPVÄCKT OCH HAN HAR VISAT SIG FÖR SIMON. .Medan de ännu talade, stod han plötsligt mitt ibland dem och hälsade dem: Frid över er!" (Luk.

24:34,36) Johannes bär samma vittnesbörd: "På kvällen samma dag, den första i veckan, satt lärjungarna bakom reglade dörrar av rädsla för judarna. Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: "Frid åt er alla. "Sedan visade han dem sina händer och sin sida. Lärjungarna blev glada när de såg Herren." (Joh, 20:19-20) I Apostlagärningarna skriver Lukas hur Jesus "framträdde för dem efter att ha lidit döden och gav dem många bevis på att han levde, då han under fyrtio dagar visade sig för dem och talade om Guds rike." (Apg. 1:3) Också Paulus bär samma vittnesbörd. (1 Kor. 15:5-8)

Endast efter att ha sett Jesus leva tror lärjungarna att han verkligen har uppstått.

I den grekiska texten har man använt olika ord för att beskriva Jesus uppenbarelser för lärjungarna och hur lärjungarna/kvinnorna upplever den tomma graven. Ordet *eideo*, "se", "uppfatta", "veta", "iaktta", "märka", "pröva på", "uppleva", "studera", förekommer i Matt. 28: 17, i Luk. 24:24,39, i Joh. 20:20, 25,29; 21:21, i Mark. 16:5. Ordet *theoreo* (därav ordet teori), "se", "se på", "betrakta", "märka", "iaktta" förekommer i Luk. 24:39, i Joh. 20:14 (se också Mark. 16:4 och Matt. 28: 1). Ordet *horao*, "se", "märka", "iaktta", "se till", "visa sig", förekommer i Matt. 28:7,10, i Mark. 16:7, i Joh. 20:18, 25,29 (se också Luk. 24:23). Det är detta ord som används av Paulus i Första Korinthierbrevet 15:5,6, 7,8 och av Jesus och ängeln (Matt. 28:7,10).

Själva uppenbarelsen eller uppvisandet för lärjungar beskrivs med orden *optomai*, *phainomai*, *phanero*, *deiknyo* och *epitheiknymi*. Det första ordet, *optomai*, kommer av *horao*, se Luk. 24:34, "har visat sig" (samma ord som Ananias använde i Apg, 9:17), jfr Matt 17:3; Luk. 1:11; 22:43. *Phainomai* eller *phaino* betyder "skina", "lysa", "bli synlig", "framträda", "visa sig" och har använts i Mark. 16:9. (Samma ord har använts också i Matt. 1:20; 2: 13; 13;26; 24:30).

Ordet *phanero* har använts av Markus i 16:12,14. (För ordets betydelse se t.ex. i Kol 3:4; Hebr. 9:26; 1 Petr. 5:4). Ordet *deiknymi*, "visa", "peka ut", "demonstrera", "förklara", finns i Joh. 20:20 (jfr

Matt. 8:4, Luk. 4:5; Joh. 2:8; 10:32; Apg. 10:28 etc.). Ordet *epideiknymi*, "visa", "bevisa", "ådagalägga", "framvisa", "påvisa", förekommer i Luk. 24:40 (jfr Matt. 16:1; 22:19; 24:1; Luk. 17:14; 20:24; Apg. 9:39).

Användningen av dessa ord gör det mycket klart för oss att Jesus uppenbarelser för lärjungarna var mycket konkreta händelser. Jesus bokstavligen demonstrerar att det är han som visar sig för lärjungarna. Hans uppenbarelser är lika verkliga som hans tidigare samvaro med lärjungarna och hans död.

Lärjungarna blir övertygade och börjar vittna om Jesus uppståndelse. Hur avgörande denna uppfattning av Jesus uppståndelse är för den kristna kyrkan kommer väl fram hos Paulus i 1 Kor. 15:14-19. Han skriver:

Men om Kristus inte har uppstått, ja, då är vår förkunnelse tom och tom är också er tro. Och då visar det sig att vi har vittnat falskt om Gud, eftersom vi har vittnat om Gud att han har uppväckt Kristus, som han ju inte kan ha uppväckt om det är sant att de döda inte uppstår. Ty om inga döda uppstår, har heller inte Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått} då är er tro meningslös och ni är ännu kvar i era synder. Då är också

Lukasevangeliet 24:5-6

de som har avlidit i tron på Kristus förlorade. Gäller vårt hopp till Kristus bara detta liv, då är vi de mest ömkansvärda bland människor.

Vi kan sammanfatta så långt:

Jesus har dött. Lärjungarnas förväntningar av Israels räddning har förkrossats. Av rädsla för judarna har de gömt sig. Sedan händer det märkliga och omskakande kvinnorna som följt Jesus går till

graven, finner stenen bortrollade och finner inte Jesus kropp. Den har försvunnit. Vid Jesus grav möter de främlingar som påstår att Jesus har uppstått från döden och är inte längre kvar i graven. Kvinnornas berättelser för lärjungar möts med skepticism och tvivel. Lärjungarna tyckte att kvinnorna bara "pratade och trodde inte på dem" (Luk. 24:11). Kvinnornas vittnesbörd skapar dock förvirring och tumult. Petrus och Johannes springer till graven och upptäcker att kvinnornas berättelse stämmer. Stenen är borta, Jesus kropp är borta. Endast de orörda bindlarna visar att någon har varit begravd i graven men att kroppen har försvunnit.

Sedan visar sig Jesus för sina lärjungar. Han demonstrerar sig som levande person. Samma Jesus som dog, uppstod, visar sig för lärjungar, och uppståndelsens faktum är klart. De feqa lärjungarna blir övertygade och börjar vittna om denna världshistorias största händelse och nyhet. Jesus uppståndelse är och kommer alltid att förbli historiens mest betydelsefulla händelse! Denna händelse får ännu större vikt när vi ser dess konsekvenser för mänskligheten i stort. Jesus uppståndelse är en förutsättning för den allmänna uppståndelsen som den tredje trosartikeln talar om.

De dödas uppståndelse

Vi har alla besökt kyrkogårdar. Vi har troligen alla sett en död människa. Och vi har troligen alla hört orden "av jord är du tagen, till jord skall du åter bli. Jesus Kristus, vår Herre, skall uppväcka dig på den yttersta dagen."

Men när det gäller de dödas uppståndelse, har ni då aldrig läst i Moseböckerna om törnbusken, där Gud säger till Mose: 'Jag är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud.'

Jesus

När vi tänker på dessa ords innebörd så finner vi snart vilken oerhörd laddning som finns i dem. Att en gång i framtiden kommer de döda att uppstå! Kyrkogårdar som är fulla av avlidna kommer i framtiden att bli en skådeplats av någonting som ingenting kan liknas vid. De avlidna reser sig från sina gravar.

Jesus uppståndelse garanterar de dödas uppståndelse! Det är oerhört svårt att fatta och tro på detta! Bara själva tanken gör oss stumma. Men tänk vilken oerhörd tröst! Vi behöver inte hänga oss på konstiga odödlighetsläror. Vi behöver inte heller uppleva livets och dödens totalameningslöshet som ateister. Jesus uppståndelse är lösningen för människans dödlighet. Inte undra på att Jesus säger i Upp. 1:18 att han har "nycklarna till döden och dödsriket".

Uppståndelsens natur

Hur uppstår de döda och vilken sorts kroppar får de? Naturligtvis kan vi inte säga mycket om detta. tidigare har vi sett att i samband med Jesus uppståndelse talar Nt om "härlighet".

Paulus säger i 1 Kor. 15:51 att uppståndelsen är ett "mysterium" för oss. Men en sak säger han: vi kommer att "förvandlas från förgänglighet till oförgänglighet" (v. 53). Kanske det bästa sättet för oss är att beskriva uppståndelsekroppen med negativa termer (i likhet med Paulus). Fysisk svaghet är borta, Moralisk ofullkomlighet är borta. Bundenhet till den fysiska världen är borta. Dessa negativa aspekter beskrivs med det positiva ordet "härlighet".

Men hur kan jag vara säker på att det är "jag" som uppstår? Detta är den svåraste frågan i uppståndelsen. Den bibliska synen på döden är att den är "sömn". Om synagogföreståndarens dotter säger Jesus att "flickan är inte död, hon sover". Som reaktion "skrattade" folket åt honom, de visste ju att flickan var död. (Matt. 9:24) Om den döde Lasaros säger Jesus att "vår vän Lasaros sover". Lärjungarna missförstår honom och säger att då blir han ju frisk. Men, fortsätter Johannes: "Jesus hade talat om hans död, men de trodde att han menade vanlig sömn." (Joh. 11:13) Döden beskrivs alltså som sömn av Jesus. Paulus har använt samma (grekiska) ord som Johannes i 1 Kor. 15:20 och i 1 Thess. 4:14.

De två grekiska orden som används i Nya testamentet om dödens sömn är *koimaō* som betyder helt enkelt "sova", "bringa till vila", "avsomna", men också "avlida", "dö", och *katheudo*, "sova",

"vara avsomnad", "vara död". *Katheudo* används för att beskriva vanlig fysisk sömn (t.ex. Matt. 13:25; 25:5; Mark. 4:27), om andlig sömn (t.ex. Mark. 13:36; Ef. 5: 14; 1 Thess. 5:6) och om döden (t.ex. Matt. 9:24; Luk, 8:52). *Koimaō* används på samma sätt, om fysisk sömn (t.ex. Matt. 28:13; Luk. 22:45; Apg. 12:6) och om dödens sömn (t.ex. Joh. 11:11,12; Apg. 13: 36; 1 Kor. 11:30), Nya testamentet har översatt ordet *koimaō* ofta med "avlida".

Denna språkliga analys gör det ganska klart för oss att döden är ett tillstånd av sömn, orsakat av att livsanden har lämnat kroppen. Det är frågan om medvetandets "slocknande" — som i vanlig sömn — med den skillnaden att alla fysiska, fysiologiska och biologiska livsprocesser som har med en persons medvetandes vakenhet att göra upphör. Men det är viktigt att lägga märke till att det inte är frågan om icke-existens. Personlighetens existens upphör, enligt Bibeln, först som resultat av den sista domen i eldsjön.

Personlighetens existens är dock inte medvetandets existens utan en existens inför Gud. Så svarade Jesus till sadducéerna i fråga om de dödas uppståndelse. (Luk. 20:38) Den troendes liv är "med Kristus, hos Gud" (Kol. 3:3). Hennes namn är skrivet i livets bok (Fil. 4:3). Aposteln Johannes skriver: "Och detta är vittnesbördet: Gud har gett oss evigt liv, och det livet finns i hans son. Den som har hans son har livet. Den som inte har Guds son har inte livet" (1 Joh. 5:11-12).

Från dessa bibeltexter kan vi dra den slutsatsen att den troendes liv, hennes personlighet bevaras i Kristus tills uppståndelsen kommer att äga rum. Den troende "sover" i döden. Hennes medvetande existerar inte längre i den fysiska kroppen, den har somnat in" i döden. Men när Jesus kommer uppväcker han till liv igen de avsomnade. "Sannerligen, jag säger er: den stund kommer, ja, den är redan här, då de döda skall höra Guds sons röst och de som hör den skall få liv. . . Var inte förvånade över detta. Den stund kommer då alla som ligger i sina gravar skall höra hans röst och gå ut ur dem; de som har gjort det goda skall uppstå till livet, och de som har gjort det onda skall uppstå till domen" (Joh. 5:25, 28-29). Som

livets "ägare" har Jesus rätten att ge liv tillbaka till dem som har tagit emot det eviga livet i Kristus.

Paulus skriver hur Gud kan kalla fram "det som ännu inte finns som om det redan fanns" (Rom. 4:17).

Detta är den kristna tron på de dödas uppståndelse. Människan har somnat in i döden. Hennes medvetande, hennes hjärnfunktioner har slocknat i döden. Livsanden har återvänt till Gud som gav den (Pred. 12:7). Jesus död och uppståndelse visar vad som äger rum vid döden och vid uppståndelsen. Mitt "jag", mitt medvetande "somnar in". Som levande och verkande person har jag upphört att existera. När Jesus kommer och kallar fram de i honom döda, väcks deras personlighet, deras "jag" till liv igen. Det första de uppståndna kommer att göra är deras segerrop över dödens makt. Paulus skriver i 1 Kor. 15:54-55: "Men när det förgängliga kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så som skriftordet säger: Döden är uppslukad och segern är vunnen. Död, var är din seger? Död, var är din udd?"

När jag står upp från de döda känner jag igen mig själv. Det är jag som har uppstått. Jag kommer att känna de alla andra som har uppstått. Här hjälper bilden av sömn oss igen. När jag vaknar varje morgon har jag inte ett minsta tvivel om att det var "jag" som somnade kvällen innan och att det är *samma* "jag" som har vaknat upp. Detsamma gäller vid uppståndelsen från de döda.

Låter inte detta fantastiskt! Det låter kanske för bra för att vara sant, skulle många reagera och reagerar också i vår tid. De flesta s.k. intellektuella förnekar de dödas uppståndelse. De menar att det är intellektuellt mera ärligt att förneka än att tro, men faktum kvarstår: *Jesus har uppstått från de döda!* Detta är garantin för min framtida uppståndelse. Det finns inga vetenskapliga, historiska, religiösa, filosofiska eller andra skäl som skulle tvinga oss att acceptera förnekelsens position i fråga om Jesus uppståndelse. Tvärtom! Vi har sett vilka klara och oemotsägliga bevis som finns för Jesus uppståndelses fakticitet. Man kan förneka, men förnekelse är ett val man gör. Valet av förnekelsen kan dock inte tillintetgöra det faktum att Jesus har uppstått från de döda. Valet tillintetgör inte

sanningen. Det enda som valet av förnekelse kan göra är att man förlorar sitt liv för all framtid! — Är det någon som har råd med det?

Sammanfattning

Jag har kort diskuterat frågan om uppståndelsen. Jesus uppståndelse från de döda är och förblir den mänskliga historiens största nyhet och underverk! Jesus uppståndelses betydelse är så oerhörd att vi kan bara ha en svag aning om det. Att döden har i verklig mening blivit övervunnen! Att alla som tar emot Guds gåva, det eviga livet Kristus, får denna gåva — gratis!

Påskens händelser för två tusen år sedan är det bästa som har hänt.

Nu förstår vi varför budskapet om Jesus kallas för evangelium, ett glatt budskap. Jesus dog men han uppstod igen. Han blev förhärligad. Han är inte längre fången under förgänglighet.

När han kommer väcker han upp de i honom döda, förvandlar de levande. Tillsammans blir de alla förhärligade. Lidandet är borta, döden är borta. Livet i dess fullhet har blivit mitt och ditt!

Låt oss till sist göra en "tidsresa" till Jerusalem, 2000 år tillbaka i tiden.

Det är påsk. Staden vimlar av liv. Både människor och djur skriker. Nära Pilatus residens bevittnar vi en märklig rättegång. Jesus, som kallades för Kristus, Messias, förhörs och döms till döden genom korsfästelse. Soldaterna tar Jesus för att verkställa avrättningen. Vi följer soldaterna och folkmängden som ropade "korsfäst honom, korsfäst honom!" Processionen mot Golgotha, mot skalleplatsen, går sakta. Folket skriker och är fyllda av djävulsk glädje när de får se "Messias", "Guds son" bära sitt kors.

Vi är framme. Jesus spikas på korset. Svordomar och hånfulla skrik bedövar nästan våra öron. Soldaterna reser korset. Kroppens tyngd orsakar obeskrivlig smärta. Vi tittar en kort stund och mår illa och lämnar den korsfäste åt sitt öde att dö en grym död och återvänder till staden.

På veckans första dag börjar vi höra rykten om att Jesus kropp inte längre är i graven. Några kvinnor, som hade följt Jesus och hans lärjungar påstår att han har uppstått från de döda. De påstår att de har sett honom **LIVSLEVANDE**. Senare få också Jesus lärjungar möta den Uppståndne. Ingen tycks kunna rubba deras övertygelse. — Är detta verkligen sant? Har en död människa uppstått till liv igen? Ja, detta är sant! Många människor såg honom! De fick vidröra honom! (1 Joh. 1:1) De fick se honom äta! (Luk. 24:41-43; Apg. 1: 1-4) Detta är påskens budskap! — Jesus, Guds Son, har verkligen uppstått från de döda!

Två tusen år har gått sedan denna påsk. Budskapet från den tomma graven är lika aktuellt lika fascinerande och revolutionerande som då. Jesus bokstavliga uppståndelse från de döda är den enda rimliga och trovärdiga förklaringen för den kristna kyrkans existens.

Jag tror att Jesus uppstod från de döda! Den tomma graven skriker ut sitt budskap: "Varför söker ni den levande här bland de döda. Han är inte här, han har uppstått." Det var detta som kvinnor vid graven fick höra av de två män som "i skinande kläder" stod där (Luk. 24:5-6).

Jag tror att också jag får del av samma uppståndelse när Jesus kommer igen. Har någon av oss råd att förneka och förkasta det som är bäst för oss: Jesus, livets och dödens Herre, han som har övervunnit döden och erbjuder det eviga livet för oss!